

Körm aug. 22. 1856. V. 513/68

Kedves barátom!

Hi nem mondtam, mily leverően karott ráim és ránt, kik most itt vagynak, gyászos leveled. Nagy vereség a vesztés! nem is kíséreltem meg a vigasztalást: hisz mit tudnát mondani vigasztalón, kit, bár távolabb állék, a csapás, szintén megrendített?! Ha nem látam volna, pár nappal előbb, oly szép, oly épen! de így szinte hihetlennék látni fel az efel. Van, van okozok sirni, édes jó barátom: de ne feledjéset, hogy sokkal rosszabb az előknék, mint a holtak; hogy van még kit mevesni, kiért élni; s e tudat mértékeltje a fájdalmat, mely elnyelésmi nem fog, + unom, tola.

Ígytár még itt van. Ő is családom meg vannak harva s leghevesebb reáruvással orvosiak fájdalmakat. Isten engélytse árt s tegye elűrhözövé! Ölettek

igaz barátod
Aranybányos

Kedves barátom! Hogy Iria kutiba mikép hatott szám. kisérlheted. Vigasztalni nemlehet, ha nem tudom, hogy erősbb letted van, mint nekem, kit még csak balcslek is lengomnak. de ej áldjon! Holnap után kemegak Pestbe s mi napot veled akartok látni; ha ugyan elfogadható.

barátod
Egulas
2

K. 513/62.

Tek. Csengery Antal urnak
tiszselettel.

Pesten.

a "Pesti Napló" szerkesztőjéhez
Egyetem. utca 2. Szám.

ALFVÄN JÄNGS